Το αγριολούλουδο - Στέλιος Καζαντζίδης

Ο **Χρήστος Νικολόπουλος** (11 Ιουλίου 1947) είναι Έλληνας συνθέτης και δεξιοτέχνης του μπουζουκιού. Το έργο του εστιάζεται στο λαϊκό τραγούδι έχοντας εμφανή στοιχεία και από την παραδοσιακή μουσική. Συνέθεσε πολλά μουσικά έργα. Οι γνωστοί δίσκοι του είναι πάρα πολλοί (αναφέρεται εκτεταμένη αναφορά στην ενδεικτική του δισκογραφία) και μερικά από τα πλέον γνωστά τραγούδια τα: «Νυχτερίδες και αράχνες» (1968), «Απόψε σ' έχω στην αγκαλιά μου» (1968), «Αγριολούλουδο» (1972), «Νύχτα στάσου» (1975), «Υπάρχω» (1975), «Στο σταυροδρόμι» (1977), «Οι κυβερνήσεις πέφτουνε μα η αγάπη μένει», «Παίξε Χρήστο επειγόντως», «Οι νταλίκες», «Όλοι δικοί μας ήμαστε», «Ο Σαλονικιός», «Αγάπη όλο ζήλια», «Το βραδάκι», «Συλλαβιστά - Ψιθυριστά», «Μη μιλάς, μη γελάς, κινδυνεύει η Ελλάς», «Η Νύχτα θέλει έρωτα», «Όλες του κόσμου οι Κυριακές» κ.α.

Ο Χρήστος Νικολόπουλος γεννήθηκε στο Νησελούδι (τέως *Καψοχώρι*) χωριό στην Αλεξάνδρεια (Ημαθίας). Η οικογένειά του δεν είχε τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους για τις σπουδές του. Ο Χρήστος Νικολόπουλος αποτελεί την πεμπτουσία του να είσαι πραγματικά αυτοδίδακτος. Με τα πρώτα του ακούσματα να έχουν σαφέστατα ρίζες της Ελληνικής μουσικής παράδοσης και με το πρώτο του μπουζούκι στα χέρια -σε ηλικία μόλις δώδεκα ετών- βρέθηκε για πέντε μήνες κοντά σε ένα δάσκαλο μουσικής. Αν και αρίστευσε στο διάβασμα του πενταγράμμου τα μυστικά του οργάνου που διάλεξε: το μπουζούκι, τα έμαθε μόνο αυτοδίδακτα. Η ενασχόληση με κάτι επαγγελματικό γύρω από τη μουσική, καθώς ήδη η οικογένειά του ασχολούνταν γύρω από αυτή, φάνταζε ως μονόδρομος για τον Χρήστο Νικολόπουλο από τη νεαρή του ηλικία. Για λόγους βιοποριστικούς και με σκοπό να βοηθήσει την φτωχή οικογένειά του ασχολήθηκε επαγγελματικά παίζοντας σε όλη την περιφέρεια της ιδιαίτερης πατρίδας του, σε κέντρα, γιορτές, γάμους, πανηγύρια κλπ. Το 1963, σε ηλικία μόλις δεκαέξι ετών, με την ευχή του πατέρα του ως μόνο εφόδιο, έφτασε στην Αθήνα.

Στην Αθήνα συνεργάστηκε με παλιούς ρεμπέτες αλλά η βαικότερη συνεργασία του ήταν με το Στέλιο Καζαντζίδη.

Από το 1968 άρχισε να γράφει τα πρώτα δικά του πλέον τραγούδια. Την περίοδο 1969-70 συνεργάστηκε και τον βοήθησε πολύ στις μουσικές σπουδές του ο Μανώλης Χιώτης. Όπως αναφέρει τακτικά ο Χρήστος Νικολόπουλος *«Με τον Μανώλη Χιώτη ήταν σαν να απέκτησα μεταπτυχιακό δίπλωμα μαζί του»*. Είναι ευρέως γνωστό ότι, τουλάχιστον οι παλαιότεροι δεξιοτέχνες του μπουζουκιού είχαν σαν ίνδαλμα τον Μανώλη Χιώτη και ο Μανώλης Χιώτης εκφραζόταν με τα καλύτερα λόγια για το Χρήστο Νικολόπουλο.

Ο Χρήστος Νικολόπουλος υπήρξε επίσης στενός συνεργάτης με τον Γιώργο Ζαμπέτα και μάλιστα σε μία αφιέρωση του ο Γιώργος Ζαμπέτας τον αποκαλεί "γιο" του. Ο Χρήστος Νικολόπουλος για τουλάχιστον 40 χρόνια έχει παίξει με το μπουζούκι του πολύ μεγάλο μέρος της ελληνικής δισκογραφίας, (κάποιοι μουσικοί συντελεστές το εκτιμούν σε ποσοστό 80% στον τομέα της λαϊκής μουσικής) και έχει συνθέσει επίσης, δουλειά πολύ επίπονη για ένα μουσικό.

Ο Χρήστος Νικολόπουλος συνόδεψε πολλούς Έλληνες τραγουδιστές στα μουσικά στούντιο, στις

ηχογραφήσεις και έχει παίξει με το μπουζούκι του πολλά τραγούδια μεγάλων Ελλήνων δημιουργών. Το συνολικό συνθετικό έργο του Χρήστου Νικολόπουλου είναι ιδιαίτερα μεγάλο καθώς επίσης και οι συμμετοχές που έχει κάμει σε LP διαφόρων καλλιτεχνών. Πολλές από αυτές δυστυχώς δεν υπάρχουν πια παρά σε συλλεκτικές φόρμες, καθώς κυκλοφόρησαν σε δισκάκια βινυλίου και σε δισκογραφικές εταιρείες που δεν υπάρχουν σήμερα. Οι περισσότερες συμμετοχές που βρέθηκαν καταχωρημένες ως σήμερα, υπάρχουν κυρίως στην κατηγορία της δισκογραφίας

(playbacks/recordings)???????????????????????????????????? 20.000 ???????????????????
?? ????????? ??? ???? ?????? ? ????? ??????????? ?????? ?? 1800.

ΥΓ. το τραγούδι που είχε επιλεχθεί ήταν το

Έλα Πάρε με - Γιάννης Χαρούλης